

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับการพัฒนาประเทศ*

TOURIST BEHAVIOR AND NATIONAL DEVELOPMENT

บุญเพ็ง สิทธิวงษา

Boonpeng Sittivongsa

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Master of Arts Program, Northeastern University, Thailand

Corresponding author E-mail: boonpeng.sit@neu.ac.th

Received 26 September 2023; Revised 2 October 2023; Accepted 28 October 2023

บทคัดย่อ

การที่จะพัฒนาประเทศนั้นมนุษย์มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติในฐานะเป็นผู้ที่อาศัยและเป็นผู้ที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมากทั้งการแสดงออกมาในหลากหลายบทบาทและหน้าที่ กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดการแสดงออกถึงอาการต่าง ๆ ส่วนสิ่งเร้าที่มากกระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายในและสิ่งเร้าภายนอกหรือสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ นอกจากนี้สิ่งเร้าที่มีอิทธิพลที่จะจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้นำรายได้หลักสู่การหมุนเวียนทางเศรษฐกิจที่พึงปรารถนานำมาใช้เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาให้น้อยลง ทั้งนี้จำเป็นอย่างมากที่จะนำพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ เพื่อปรับบทบาททางเศรษฐกิจของประเทศในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของประเทศอย่างยั่งยืน เพราะสังคมในปัจจุบันนั้นถือว่านักท่องเที่ยวมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาประเทศในกระแสโลกาภิวัตน์ และยังมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของประชากรในประเทศนั้น ๆ ให้มีความกินดี อยู่ดี มีสุข และมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

คำสำคัญ: พฤติกรรม, นักท่องเที่ยว, การพัฒนาประเทศ

Citation:

* บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2566). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับการพัฒนาประเทศ. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคม, 1(5), 29-38.

Boonpeng Sittivongsa. (2023). Tourist Behavior and National Development. Journal of Interdisciplinary Social Development, 1(5), 29-38.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

Abstract

In order to develop a country, humans have an important role to play as residents and those who will participate greatly in the development of the country, both manifesting in various roles and duties. Verbs are expressions or reactions when faced with various stimuli or situations, which cause the expression of various symptoms. As for the stimuli that affect and cause behavior, it may be internal stimuli and external stimuli or stimulants. Various social environments that can be experienced. In addition, stimuli that influence individuals to exhibit tourist behaviors that are the main source of income in the desired economic flow can be used to reduce undesirable behaviors. However, it is very necessary to bring tourist behavior with national development. In order to adjust the influence to see the prosperity that has been achieved due to the current society, consider the overall picture of the country in the globalization trend due to the life that is the result. That country is still well-fed, happy, and prosperous. Bishop.

Keyword: Behavior, Tourists, National Development

บทนำ

ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และประเพณี ที่มีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาประเทศ แต่สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่รุมเร้าเข้ามา จึงทำได้ยังไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางการเมืองที่มีความคิดที่แตกต่าง และภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอน จึงทำให้การพัฒนาประเทศมีความล่าช้าเป็นอย่างมาก และประกอบกับบริบทต่าง ๆ ทางสังคมที่มีการชะลอตัวของการลงทุนเพื่อนำเงินมาหมุนเวียนภายในประเทศยังขาดสภาพคล่องตัวของระบบกลไกต่าง ๆ ทั้งนี้ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ที่จะต้องเข้ามาบริหารจัดการอย่างรอบครอบและรัดกุมอย่างมีประสิทธิภาพ (โกวิทย์ พวงงาม, 2552) อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้และก่อให้เกิดการ

จ้างงานให้กับประชาชนภายในประเทศ เช่นเดียวกับประเทศไทยในปัจจุบันมีศักยภาพในการแข่งขันอยู่ในระดับสูงและมีโอกาสเพิ่มรายได้ต่อ คนและการต่อยอดไปสู่บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558) ทั้งนี้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจและนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวรวมทั้งการใช้บริการในธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพราะนักท่องเที่ยวเล็งเห็นถึงความคุ้มค่าของการเดินทางได้สัมผัสแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและหลากหลาย รวมถึงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่มีความคุ้มค่า ทำให้แต่ละปีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลไทยจึงได้มีการพัฒนาประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในการเดินทาง ท่องเที่ยวดังนั้น เพื่อให้ธุรกิจบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้ทราบถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยต้องการได้รับการให้บริการแบบใด ทำให้เราต้องมีการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในแต่ละแง่มุมเพื่อนำมาประยุกต์ในการให้บริการอย่างถูกต้อง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2557)

จากหลักการจำต้องนำแนวคิดที่มีความเกี่ยวข้องมาแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะ แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้และพฤติกรรมทางสังคมให้ก้าวไปสู่ความก้าวหน้าที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม และหลักทฤษฎีความทันสมัยทฤษฎีการพัฒนาแบบยั่งยืน (ธีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์, 2553) ทั้งนี้พฤติกรรมของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม หรือกระแสความนิยมการใช้ชีวิต หากมองพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบันจะพบว่า นักท่องเที่ยวจะมีพฤติกรรมทำอะไรรวดเร็วไม่ต้องการอะไรที่ซับซ้อน เนื่องจากปัจจุบันมีการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยในชีวิตประจำวัน ทำให้ทุกอย่างดูง่ายขึ้นและรวดเร็วขึ้นไม่ต้องรอรเวลานาน ทำให้ตอบสนองกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ จึงทำให้ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการให้บริการตามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวโดยการให้บริการทุกอย่างผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งสะดวกและรวดเร็ว ทั้งนี้ถือเป็นการให้บริการของธุรกิจสามารถตอบสนองกับความต้องการของนักท่องเที่ยว อีกทั้งจะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัดเจน (กองอนุรักษ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2556)

ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศมีการพัฒนาจากพฤติกรรมของมนุษย์ในการขับเคลื่อนกลไกต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จอย่างมีความเท่าเทียมทางเทคโนโลยี และองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะ

ทำให้บ้านเมืองมีความเป็นอิสระภาพชนทางการพัฒนาจึงทำให้ผู้เขียนบทความมีความสนใจที่จะเขียนบทความนี้ เพื่อให้มีคุณค่าและประโยชน์ในการนำไปเป็นส่วนหนึ่งในกลไกการพัฒนาประเทศ และนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสังคมอย่างต่อเนื่องและมีจุดหมายที่แน่นอนในระบบบวกรพัฒนาตามขั้นตอนต่าง ๆ ต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์

ความหมายของพฤติกรรมมนุษย์

ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” ไว้แตกต่างกันมากมาย ดังจะยกตัวอย่างต่อไปนี้

คัดคนางค์ มณีศรี (2555) ให้ความหมายพฤติกรรมไว้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นการกระทำที่บุคคลนั้นแสดงออกมา รวมทั้งกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลและกิจกรรมนี้ อาจสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสหรือไม่สามารถสังเกตได้ สามารถแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. พฤติกรรมภายนอก คือ การกระทำที่เกิดขึ้นสามารถสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสหรือใช้เครื่องมือช่วย
2. พฤติกรรมภายใน คือ กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตได้

โกศล วงศ์สวรรค์, เลิศลักษณ์ วงศ์สวรรค์ (2551) ให้ความหมายพฤติกรรมไว้ว่า การกระทำของบุคคลไม่เฉพาะสิ่งที่ปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคล สังเกตเห็นไม่ได้โดยตรง เช่นคุณค่า เจตคติ ความคิดเห็น ความเชื่อ ค่านิยม เป็นต้น

นนทรีย์ วงษ์วิจารณ์และสุปาณี สนธิรัตน์ (2556) ให้ความหมายพฤติกรรมไว้ว่า อาการ บทบาท ลีลา ท่าทาง ความประพฤติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสหรือมีขณะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

พรศิริ พุกษะศรี วิชาวี คงอินทร์และปิยะนุช จิตตุนนท์ (2551) กล่าวว่า พฤติกรรมหมายถึง ปฏิกริยาต่าง ๆ หรือกิจกรรมของบุคคลที่แสดงออกมา ซึ่งสังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ก็ตาม มีทั้งพฤติกรรมภายในและภายนอกที่เป็นสิ่งที่มองเห็นได้ตลอดเวลา เช่น การพูด การแสดงกริยามารยาทต่าง ๆ

มจรัส สว่างบำรุง (2555) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายในจิตใจและสิ่งเร้าภายนอกโดยการกระทำ นั้นอาจเป็นไปได้โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ซึ่งอาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ถึงแม้บุคคลอื่นสามารถสังเกตการณ์ กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม แต่สามารถใช้เครื่องมือทดสอบได้

วิพรรณ ประจวบเหมาะ (2556) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมทุกอย่างทุกอย่างที่มนุษย์กระทำ ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยไม่รู้ตัวหรือเป็นการกระทำที่มีจุดมุ่งหมาย รวมทั้งตรึงตรองเป็นอย่างดีมาแล้ว โดยมีความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติเป็นตัวก่อให้เกิดพฤติกรรมนั้นแสดงพฤติกรรมออกมา โดยบุคคลที่อยู่รอบข้างสามารถสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือทดสอบได้

ศรีเรื่อน แก้วกวาง (2553) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติการที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าของมนุษย์ซึ่งบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้ของมนุษย์ต่อสิ่งเร้านั้น ๆ

จินตวีร์ เกษมสุข (2554) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติการต่าง ๆ หรือกิจกรรมของบุคคลที่แสดงออกมา ซึ่งสังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ก็ตาม มีทั้งพฤติกรรมภายในและภายนอกที่เป็นสิ่งที่มองเห็นได้ตลอดเวลา เช่น การพูด การแสดงกิริยามารยาทต่าง ๆ

จีระ หงส์ลดาธมภ์ (2555) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมทุกอย่างทุกอย่างที่มนุษย์กระทำ ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยไม่รู้ตัวหรือเป็นการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายรวมทั้งตรึงตรองเป็นอย่างดีมาแล้ว โดยมีความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติเป็นตัวก่อให้เกิดพฤติกรรมนั้นแสดงพฤติกรรมออกมา โดยบุคคลที่อยู่รอบข้างสามารถสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือทดสอบได้

ณัฐวุฒิ ไรจน์นิตติกุล (2554) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ ของมนุษย์ทั้งกายกรรม วจกรรมและมนกรรม โดยรู้สึนึกคิด ทั้งที่สังเกตเห็นได้และไม่อาจสังเกตเห็นได้

จากความหมายที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายในจิตใจและสิ่งเร้าภายนอกทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว อาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่บุคคลอื่นสังเกตเห็นได้หรือไม่ก็ตามหรือกริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิบัติตอบสนองเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดการแสดงผลออกถึงอาการต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ 1) การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือสิ่งเร้าที่พอใจทำให้บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น เช่น คำชมเชย

การยอมรับของเพื่อน 2) การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่ไม่พอใจหรือไม่พึงปรารถนานำมาใช้เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาให้น้อยลง

ความหมายของการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาในรูปแบบเป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้นไปเป็นแนวทางในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

นราธิป ศรีราม (2557) กล่าวว่า การพัฒนาประเทศ หมายถึง สิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของเรื่องให้เข้าใจง่ายขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไปในการทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้า

ปัญญา ทองนิล (2553) ได้กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบ หมายถึง แนวทางการโครงสร้างที่เกิดจากทฤษฎี ประสบการณ์ การคาดการณ์ นำเสนอในรูปแบบของข้อความหรือแผนผัง

ณัฐศักดิ์ จันทร์ผล (2552) การพัฒนาประเทศ คือ การพัฒนาโครงสร้างโปรแกรมแบบจำลองหรือตัวแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริงที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและทะเลาะพิจารณาว่า มีสิ่งใดบ้าง ที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้ทดแทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์ หนึ่ง โดยอธิบาย ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการพัฒนาประเทศนั้น ๆ

ทิตนา แชมมณี (2560) ได้กล่าวอธิบายความหมายของการพัฒนาประเทศไว้ว่า การพัฒนาประเทศ หมายถึง การพัฒนาเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยสร้างมาจากความคิด ประสบการณ์การใช้อุปมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ และแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของการทำให้ประเทศมีความเจริญทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจของประชากรในประเทศนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพัฒนาประเทศ หมายถึง การพัฒนาเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยสร้างมาจากความคิด ประสบการณ์การใช้อุปมาอุปไมยหรือจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ และแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของการทำให้ประเทศมีความเจริญทั้ง ทางด้านวัตถุและจิตใจของประชากรในประเทศนั้น ๆ หรือการพัฒนารูปแบบหมายถึงโครงสร้างโปรแกรมแบบจำลองหรือตัวแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริงที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและทะเลาะพิจารณาว่ามีสิ่ง

ไบบ้าง ที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้ทดแทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบาย ความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการพัฒนาประเทศนั้น ๆ ให้มีความเจริญรุ่งเรืองมากยิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับการพัฒนาประเทศ

อัญชลี สมใจ (2563) พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับการพัฒนาประเทศ ได้กล่าวว่า เป็นหลักการหรือพฤติกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องมีความรับผิดชอบในการพัฒนาการพัฒนาประเทศ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงตามแผนด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าหรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง ซึ่งเป็นความพยายามของมนุษย์ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น โดยเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาอยู่ที่คนและคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งลักษณะโดยรวมของการพัฒนาในส่วนผู้มีส่วนในการสนับสนุนทางการเงินและความคิด

พิมพ์วิภา ทรายวณิช ฐรรพพงศ์ พันธุ์น้อย (2565) พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับการพัฒนาประเทศ คือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน โดยประเทศไทยมีการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ด้วยความต้องการที่จะทำให้ประเทศก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่ทันสมัยและมีความศิวิไลซ์เทียบเท่าานานอารยประเทศตะวันตก จึงต้องทำการวางแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาโดยเฉพาะการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นตัวหลักสำคัญที่จะทำให้ประเทศได้ก้าวไปสู่การประเทศอุตสาหกรรม ซึ่งมีส่วนร่วมในการสนับสนุนในการวางแผนพัฒนาประเทศ ให้มีความเจริญอย่างยั่งยืนในอนาคตต่อไป

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับการพัฒนาประเทศ คือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน โดยประเทศไทยมีการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ด้วยความต้องการที่จะทำให้ประเทศก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่ทันสมัยและมีความศิวิไลซ์เทียบเท่าานานอารยประเทศตะวันตก โดยเป็นหลักการหรือพฤติกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องมีความรับผิดชอบในการพัฒนาการพัฒนาประเทศเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงตามแผนด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าหรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง ซึ่งเป็นความพยายามของมนุษย์ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น โดยเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาอยู่ที่คนและคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งลักษณะโดยรวมของการพัฒนาในส่วนผู้มีส่วนในการสนับสนุนทางการเงินและความคิด

สรุป

พฤติกรรม คือ กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยา โต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดการแสดงออกถึงอาการต่าง ๆ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มากกระทบแล้ว ก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้า ภายใน และสิ่งเร้าภายนอก สิ่งเร้าภายใน ได้แก่ สิ่งเร้าที่เกิดจากความต้องการทางกายภาพ เช่น ความหิว ความกระหาย สิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งกระตุ้นต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายในจิตใจและสิ่งเร้าภายนอกทั้งที่รู้ตัว และไม่รู้ตัวอาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่บุคคลอื่นสังเกตเห็นได้หรือไม่ได้ก็ตาม หรือกริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยา โต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดการแสดงออกถึงอาการต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยสร้างมาจากความคิดและประสบการณ์การใช้อุปมาอุปไมยหรือจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ และแสดงออกใน ลักษณะใดลักษณะหนึ่งของการทำให้ประเทศมีความเจริญทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจของประชากรในประเทศนั้น ๆ หรือการพัฒนารูปแบบหมายถึงโครงสร้างโปรแกรม แบบจำลองหรือตัวแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริงที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและเทศะ พิจารณาว่า มีสิ่งใดบ้าง ที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้ทดแทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการพัฒนาประเทศนั้น ๆ ให้มีความเจริญรุ่งเรืองมากยิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2557). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ.

กรุงเทพมหานคร: กองอนุรักษ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2558). จุลสารวิชาการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

กองอนุรักษ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). โครงการส่งเสริมและพัฒนาการ

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร: กองอนุรักษ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- โกศล วงศ์สวรรค์ และ เลิศลักษณ์ วงศ์สวรรค์. (2551). สุขภาพจิต (Mental Health). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ บริษัท ธเนศวร พรินต์ติ้ง (1999) จำกัด).
- โกวิทย์ พวงงาม. (2552). การปกครองท้องถิ่นไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.
- คัดคนางค์ มณีศรี. (2555). จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ช่อระกาการพิมพ์.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จีระ หงส์ลดารมภ์. (2555). ทูมนมนุษย์ของคนไทยรองรับประชาคมอาเซียน. กรุงเทพมหานคร: เอเชียแปซิฟิกคอนซัลแตนท์
- ณัฐวุฒิ โรจนนิรุตติกุล. (2554). บทความปริทัศน์การจัดการทุนมนุษย์ : กลยุทธ์ทางการแข่งขันที่ยั่งยืน. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 10(2).
- ทีศนา แคมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์. (2553). ชุมชนศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นนทรีย์ วงษ์วิจารณ์ และ สุภาณี สนธิรัตน์. (2556). ทักษะคิดต่อการเป็นผู้สูงอายุการดูแลตนเองทักษะทางสังคมและความผาสุกในชีวิตของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุอำเภอภินทร์บุรีจังหวัดปราจีนบุรี. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 39(2), 66.
- นราธิป ศรีราม. (2557). แนวคิดเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปัญญา ทองนิล. (2553). รูปแบบการพัฒนาสมรรถภาพการสอนโดยการบูรณาการแบบสอดแทรกสำหรับนักศึกษาครูเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์. ในวิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พิมพ์วิภา ตราชูวณิช ณัฐพงศ์ พันธุ์น้อย. (2565). ปรัชญาที่สนับสนุนความวิจัยเรื่อง : พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวคุณภาพในบริบทประเทศไทย. สารະศาสตร์ ฉบับที่ 3/2565 – 497-508.

พรศิริ พฤกษ์ศรี, วิภาวี คงอินทร์ และ ปิยะนุช จิตตุนนท์. (2551). สีสานในผู้สูงอายุสงขลา นครินทร์. เวชสาร 26 (4), 323.

มธุรส สว่างบำรุง. (2555). จิตวิทยากับพฤติกรรมของมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

วิพรรณ ประจวบเหมาะ. (2556). สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2555. นนทบุรี: เอสเอส พลัส มีเดีย จำกัด.

ศรีเรื่อน แก้วกั้งवाल. (2553). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สามลดา.

อัญชลี สมใจ. (2563). พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหนด อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 15(2), 13-27.